

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. J.**, bývajúceho v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou M., so sídlom v K.K., proti odporkyni **P.**, so sídlom v Š., zastúpenej spoločnosťou V., so sídlom v K.K., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 C 137/2014, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. januára 2015 sp. zn. 21 Co 16/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením zo 7. novembra 2014 č.k. 2 C 137/2014-136 nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zakázal odporkyni užívať poľovný revír J., uznaný na základe rozhodnutia Lesného úradu Bardejov č. 123/94-poľ, z 28. marca 1994 a to v zmysle bodov č. 2 a 3 uznesení schválených zhromaždením vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri J., ktoré sa uskutočnilo 27. marca 2014 v K. a ktoré bolo osvedčené notárskou zápisnicou notárky JUDr. S., so sídlom M., K., č. N X., Nz X., NCRI s X. zo 7. apríla 2014 a následne v zmysle Zmluvy o užívaní poľovného revíru J. uzatvorenej 7. augusta 2014 medzi vlastníckmi pozemkov poľovného revíru J. a odporkyňou. Navrhovateľovi uložil v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu na súd o určenie neplatnosti bodov č. 2 a 3 uznesení schválených zhromaždením vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri J., ktoré sa uskutočnilo 27. marca 2014 v K. a ktoré bolo osvedčené notárskou zápisnicou notárky JUDr. S., so sídlom M., K., č. N X., Nz X., NCRI s X. zo 7. apríla 2014 a následne v zmysle Zmluvy o užívaní poľovného revíru J. uzatvorenej 7. augusta 2014 medzi vlastníckmi pozemkov poľovného revíru J. a odporkyňou. Predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej s tým, že ak navrhovateľ nepodá v stanovenej

lehote návrh na začatie konania, predbežné opatrenie zanikne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol skutkové okolnosti, ktorými navrhovateľ odôvodnil návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Bol názoru, že dočasná potreba upraviť pomery účastníkov konania vyplýva z toho, že uzavretím zmluvy zo 7. augusta 2014 a jej evidenciou odporkyňa už fakticky užíva poľovný revír J., pričom o elimináciu tohto užívacieho práva odporkyňou sa navrhovateľ mieni domáhať vo veci samej určovacou žalobou. Mal na pamäti aj otázku primeranosti zásahu, či ujmy v podobe nariadenia predbežného opatrenia, ktorá by tým mohla vzniknúť odporkyňi a ktorá nesmie byť zásadne výraznejšia ako výhoda, ktorej sa nariadením predbežného opatrenia dostane navrhovateľovi. Uviedol, že ak by súd v konaní vo veci samej určil, že označené uznesenia prijaté na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, ako aj zmluva o užívaní poľovného revíru uzatvorená 7. augusta 2014 medzi splnomocnenými zástupcami vlastníkov a odporkyňou je neplatná, právnu výhodu získa navrhovateľ. Poukázal na skutočnosť, že zákon o poľovníctve v ustanovení § 13 ods. 5 a 6 počíta aj so situáciou, keď by v zákonnej lehote predmetná zmluva o užívaní poľovného revíru nebola predložená a nebol nenavrhnutý poľovný hospodár, keď v takej situácii by okresný úrad poveril poľovnícku organizáciu za účelom zabezpečenia výkonu ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver. Uzavrel, že nariadením predbežného opatrenia a dočasnou úpravou pomerov bude garantovaná aj ochrana poľovníctva a zveri, ako aj starostlivosť o ňu a zároveň tým odporkyňi nevznikne ujma, ktorá by bola zrejme neprimeraná výhode navrhovateľa. O náhrade trov konania rozhodne súd podľa § 145 O.s.p. až v konaní vo veci samej.

Krajský súd v Prešove na odvolanie odporkyne uznesením z 30. januára 2015 sp. zn. 21 Co 16/2015 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súdu prvého stupňa unikli okolnosti dotýkajúce sa preskúmania podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie potreby dočasnej úpravy a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Mal za to, že z listinných dôkazov predložených navrhovateľom nie je možné vyvodiť potrebu dočasnej úpravy ani osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Dospel k záveru, že nie je nevyhnutné do skončenia veci samej nariadiť úplný zákaz výkonu poľovníctva podľa napadnutej zmluvy, ktorej platnosť sa má okrem iného posudzovať vo veci samej. Vyvodil, že zmysel a cieľ výkonu práva poľovníctva má svoj význam a to aj v rámci spoločenského hľadiska (odvrátenie škody na poľnohospodárskych plodinách), pričom do rozhodnutia vo veci samej sa javí, aby sa podľa spochybnenej zmluvy výkon práva poľovníctva vykonával s tým, že právo na náhradu škody nie je dotknuté. Uviedol,

že v občianskom súdnom konaní o neplatnosť právneho úkonu musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli a to buď ako žalobcovia alebo žalovaní, nakoľko jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o určenie jej neplatnosti je skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitimitáciu. Javí sa preto, že účastníkmi konania nie sú tí, ktorí nimi podľa zákona majú byť. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním a žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania navrhovateľ odôvodnil ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Dovolateľ namietal, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyporiadal s jeho argumentáciou ku skutočnostiam, na ktorých založil svoje zamietavé rozhodnutie a úplne rezignoval na konfrontáciu svojich záverov s jeho opozitnými argumentmi, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nedostatočne odôvodnené, čím mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Odporkyňa k podanému dovolaniu vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žiadnym spôsobom neosvedčil potrebu dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov v dôsledku hroziacej ujmy a ani neuviedol právo, ktoré by malo byť bez nariadenia predbežného opatrenia ohrozené, pričom s týmto základným predpokladom sa odvolací súd náležite vysporiadal. Bola názoru, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza vo svojom dovolaní nezakladajú prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednávanej veci je dovolaním navrhovateľa napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodiť nemožno.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok

právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

So zreteľom na navrhovateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a dovolateľovi neznemožnili uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Dovolateľ v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Z obsahu dovolania vyplýva, že základom argumentácie dovolateľa o porušení ním označených práv je tvrdenie, že odvolací súd sa v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom nezaoberal s jeho podstatnou argumentáciou, resp. ju ignoroval.

V konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia musia byť taktiež rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť primeraným spôsobom odôvodnené.

Dovolací súd poukazuje tiež na to, že účelom predbežného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o predbežnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o predbežnom opatrení. Súd predbežným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania predbežného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Predbežné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv a slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu. Predbežné opatrenia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môže byť kedykoľvek na návrh zrušené (IV. ÚS 257/2010).

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303- A, s.12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

V prejednávanvej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňa. Je z neho zrejmé, prečo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

Dovolací súd poznamenáva, že pri uzneseniach o nariadení predbežného opatrenia, aj s prihliadnutím na dočasnosť takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. Tento záver podporuje aj znenie § 76 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení

a ďalšie dôvody nemusí uvádzať. V zmysle § 75 O.s.p. rozhoduje súd o nariadení predbežného opatrenia len na základe návrhu a skutočností v ňom preukázaných alebo osvedčených žalobcom, v súlade s účelom tohto inštitútu sa tu neuplatňuje zásada kontradiktórnosti konania v tom zmysle, že súd rozhodne o nariadení predbežného opatrenia aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov a v prípade, že ho zamietne nedoručuje sa návrh ostatným účastníkom vôbec (§ 75 ods. 6 O.s.p.). Ako už bolo vyššie uvedené odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka konania.

V zmysle vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutím odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť dovolateľa konať pred súdom a konanie nie je zaťažené vadou v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ktorá by odôvodňovala prípustnosť podaného dovolania.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa ako neprípustné podľa § 234b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo, berúc zreteľ na to, že ide o konanie o predbežnom opatrení (§ 145 O.s.p.). Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátenie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová